

O. n. Šibenik Dr. Ante Šibenik

Pojedini broj 50 para.

Poštarina plaćena u gotovu

KATOLIK

God. III.

ŠIBENIK, 10. siječnja 1932.

Broj 2.

Što je kršćanstvo njima?

I.

Oni, koji danas vode glavnu riječ u našem javnom životu, sinovi su kršćanskih obitelji, većinom seljačke ruke. U našoj se hrvatskoj obitelji djeca, skoro bez iznimke, još uvijek uzgajaju na kršćansku, u strahu Božjem. S ovim strahom u srcu dolaze u srednju školu. Prve godine sve ide dobro. Đak ih sprovodi pod utiskom općmena, što mu ih je dala u svijet brižna majka. On poslušna svoga katehetu, vrši zdušno kršćanske dužnosti, prima sv. sakramente, polazi crkvu, moli svaku večer krunicu i t. d.

Dolazi mladenačko doba. Đak je već u četvrtom, petom razredu srednje škole. Počne se u njega buditi putečnost. Istodobno se upoznaje sa starim i modernim klasicima. Obuzimlje ga manija, da čita sve i svašta. Progutavši domaće pisce posegnuće on i za strancima. Ne pita, što se smije ili ne smije, što je dobro ili zlo. Što čuje, da se slavi kao moderno, što listovi hvale, bio Heine ili Carducci, Victor Hugo, Ibsen ili Zola — sve jedno. Naide na Renana, na Schopenhauera, na Darwina. I ti su mu dobro došli. A škola? Ona je sve drugo, samo mu nije ustuk protiv otrovu, što ga srče iz tih knjiga, a pogotovo ona mu takvo štivo ne krati niti ga od njega odvraća. Sada se naravski moraju pojaviti u njegovoj duši svakojake sumnje i predrasude. Počnu se propuštati molitva i kršćanske pobožnosti. Naš đak postaje praktični indiferentista, dok mu vjerska svijest sasvim ne zaspí. Na razvalinama nekadanje vjere počnu se dizati oltari novim bogovima. Čista čovječnost, klasicizam, realizam, spiritizam, naturalizam, materijalizam — to su oblici, pod kojima traži ono, što bi mu moglo kako tako nadomjestiti staru vjeru, staroga Boga. Na sveučilištu se ovaj proces svršava.

Još će se jedamput ispovjedili — u dan, kada će se ženiti.

Kad ga u dobi od 40, 50 godina slave kao velikog javnog radnika — onda je za njega kršćanstvo već davno „svladano stanovište“, s posmjehom si on u pamet dovodi djetinju pobožnost dječjačke dobe, dobe pune poezije i varavih sanja!... Gle, onamo gore u ormaru leži naprašena jedna molitvena knjiga i još dvije druge knjige nabožnoga sadržaja. Među njima je i stara biblija, što ju je naslijedio od pokojnoga strica župnika. Netaknute od pamtivijeka.

No valja da se popravim. Čini se ipak, da liberalni Hrvat nije takav bezvjerac, kao što ga neki rišu. Ta on je otac, on ima obitelj, a kao takav stekao je mnogo iskustva, koje ga uči, da kršćansku vjeru visoko cijeni. On vidi, kako mu je vjerna, ustrpljiva žena, koja inače toliko moli i prima sakramente. On se uvjerio, da su mu i djeca to poslušnija, što više mole, što su dublje prožeta vjerskim čuv-

stvom. Ima služinčad, s kojom je često iskusio, ako nema u nje straha Božjega, da tamo biva onda nevjernost, neposlušnost, prkos. On je sudac, a kao takav znade, kako raste broj zločinaca i nemoralnih djela razmjerno s propadanjem vjere. Svjedoci su mu iskustvo i statistika. On je državnik, a kao takvome neoporecivo stoji, da su najpouzdaniji podanici dobri katolici, dok liberalne nauke ne rađaju no buntovnike i anarhiste. On je čuveni pripovijedač, pjesnik, ponosi se finim estetskim ukusom, a nije mu nepoznato, kako su uprav iz tla katoličke Crkve nikla najizvrsnija remek-djela na umjetničkom polju. Ta Dante, Rafael, Michelangelo, Cervantes, pače, kako neki hoće, i Shakespeare — bili su katolici... On je napokon sociolog, a noviji socijalni pokret svjedoči mu, da ima u katoličkoj Crkvi neka čudotvorna organizatorna snaga, koja jedina može odoljeti razornoj sili socijalizma i komunizma...
(Svršite se.)

Katolici i razoružanje

ENGLJSKI KATOLICI I RAZORUŽANJE

Nastojanjem jedne grupe engleskih i irskih katolika održao je u Londonu u mjesecu studenom pr. god. lord Howard of Perith predavanje o temi: „Katolička Crkva i razoružanje“.

Sastanku je predsjedao uzoriti kardinal Bourne, westminsterski nađbiskup, koji ga je zaključio prigodnim govorom. Iza kako je istaknuo uvelike vrijednost Lord-Howardove studije, koja spominje napore Crkve za uredjenje mira, poštovanjem se dotaknuo djela, što ga je Društvo Naroda izvršilo u ovom smjeru. Tada je rekao:

„Može li se sada reći, da je Društvo Naroda ulilo pouzdanje u sve narode, te da je ono u stanju, da izravna sve međunarodne sukobe i zajamči neprovedivost svakom ugroženom narodu? Ja mislim, da ne može nitko jasno odgovoriti na ovaj upit. Tada se može bolje pojmiti držanje

Francuske, koja je, po mome shvaćanju, čestokrat predmet kritike sa strane Velike Britanije. Za dva je puta u manje od 50 godina francuski narod podnio nenadanu navalu na svoj teritorij. Instiktivno, pa je i naravno, da se Francuzi boje novoga napadaja. Radi toga, da budu potpuno osigurani, prisiljeni su, da se dobro naoružaju. Neposredno iza rata Francuska je zatražila druge puteve sigurnosti. Engleska je bila pripravna, ali je uskraćena potpora Amerike, na koju se računalo. Tko bi se usudio reći, da bi Liga Naroda mogla zajamčiti u ovom času sigurnost prema kojem mu drago narodu jednoj razoružanoj Francuskoj?“

Dotičući se napose Poljske zapitao je uzoriti kardinal: „Tko bi mogao pošteno reći Poljacima: Vi činite zlo, što se držite na oružju?“

Govoreći o Vel. Britaniji zaključio je: „Može li se ustvrditi, da smo se mi

razoružali do granica naše sigurnosti? Posljedni događaji na Cipru i u sjevernoj Indiji mogu se opetovati svakoga časa. I tako za svaki slučaj moramo biti dovoljno naoružani“

FRANCUSKI KATOLICI I RAZORUŽANJE.

Pariški kardinal Verdier, počasni predsjednik „Lige mira francuskih katolika“ odobrio je izjavu, što ju je Liga pročitala u međunarodnom vijeću za razoružanje. U toj izjavi se kaže, da su sva francuska katolička društva za mir potpuno usvojila preporuke sv. Oca Pape Pija XI. u enciklici „Nova impendet“ od 2. oktobra 1931., u kojoj on pozivlje narode, da ograniče oboružavanje i vojničke troškove, a garancija za mir neka bude pravo i pravda, kao i da svi zajedno sudjeluju protiv ratnih pogibelji, koje se množe u današnje doba te da rade za mir, opće dobro i zajedničku slogu.

Ove riječi Pape Pija XI. točan su izraz nauka, što su ga rimski Pape u svako doba, ali osobito u ovim mutnim prilikama ovo zadnje po vijeka, mnogo puta ponovili i naglasili, kadgod je Evropa bila ugrožena grozničavim natjecanjem u oboružavanju, ogromnim mobilizacijama i sve to strašnijim tehničkim iznalascima. Tako Lav XIII. g. 1889., 1894. i 1899.; Pio X. god. 1911. i 1914.; Benedikt

XV. kroz cijelo tragično doba od g. 1914. do g. 1918. Napokon Pio XI. svake godine za vrijeme ovih svojih 9 godina upravljanja Crkvom napomenuo je bistro vladarima i narodima cijeloga svijeta načela pravde, ljubavi i božanski nauk sv. evanđelja; povijesnu instituciju katolicizma, svetu dužnost kršćanske savjesti i ljudskoga ćudoređa. Nagovarao je na izmirenje i međunarodno sudjelovanje u granicama mogućnosti u ime ljubavi Oca nebeskoga.

Razoružanje nosi sa sobom razna tehnička pitanja, ali je dužnost vođa naroda i država, da ih proučavaju. Pastiri Crkve ne će pripisati ova ili ona sredstva, već su nas točno uputili u sveopće ćudoređna i duhovna načela u ime sveopćega dobra.

Treba osobito istaknuti pismo za mir Sv. Oca Pape Benedikta XV. od 1. augusta 1917. Benedikt XV. tražio je ograničenje oboružavanja sa međunarodnim sudištem iz potrebite garancije sigurnosti. Pogl. 8 Lige Naroda govori također o ograničenju narodnih oboružavanja na najmanje, t. j. koliko je potrebno za narodnu sigurnost i za vršenje međunarodnih dužnosti.

Izjava veli, da shvaća sve poteškoće i kako treba još mnogo i mnogo raditi, da se sve želje za sveopći mir uistinu i provedu. Zato katolici

sa simpatijom pozdravljaju međunarodnu konferenciju za razoružanje. Po nauku sv. Oca Pape i u slozi sa današnjim međunarodnim ugovorima odlučno traže i nadaju se, da će brutalna sila oružja biti nadomještena moralnom silom pravde.

Sve ovo i mi rado potpisujemo.

Poziv sv. Oca Pape vjernicima Istočne Crkve

Kao zaključak proslave 1500. godišnjice efeškoga sabora sv. Otac Papa Pio XI. izdao je encikliku, koja počinje riječima „Lux veritatis“ — „Svijetlo istine“.

Nakon što Papa u njoj opširno obrazlaže historijsku i dogmatsku stranu pitanja, koje je dovelo do saziva crkvenoga sabora u Efezu, dokazuje dogmatsku nepogrješivost Papâ na temelju dokumenata istočnoga kršćanstva onoga doba. Efeški sabor stvorio je svoje zaključke podlažući se auktoritetu Papinomu, tako da crkveni oci na efeškom saboru nijesu nanovo osudili krivovjerstvo Nestorijevo, nego su prihvatili već izrečenu presudu. Pape Celestina, koga su nazvali „čuvarom vjere“ i pobrinuli se, da se ona i izvrši. Nato se Papa obraća toplim pozivom na sve kršćane istočne Crkve, koji slave kao i katolici

Svrha i značenje euharistijskih kongresa *)

(Svršetak)

No zašto ja sve ovo spominjem u današnjem svom govoru? Koju vezu ovo imade s euharistijskom svečanošću? Premili vjernici! Tijesno je sve ovo spojeno s euharistijskom pobožnošću. Čitavom ovom žilavom i sustavnom protukatoličkom akcijom, koja se i kod nas provodi, teško se vrijeđa predobri Bog, ožalošćuje se Presveto Srce našega Spasitelja, jer se time krše i gaze spasonosni Božji i crkveni zakoni. Takva protivjerska rabota traži od nas, da podademo srdačnu sinovsku zadovoljštinu uvrijeđenoj Božjoj Pravdi i pitamo od Boga milosrde i oproštenje za tolika bezakonja i pogrde sa strane nezahvalnih kršćana i ne-

*) Propovijed preuzv. g. Mons. Mihe Pušića, hvarskoga biskupa, što ju je držao preko svečane pontifikalne sv. Mise 26. VII. 1931. prilikom euharistijskoga kongresa u Visu.

harnoga ljudskog društva. I to baš činimo ovim javnim skupnim svečanim euharistijskim slavljem.

Kako već rekoh, euharistijski kongresi imadu značenje javne skupne naknade, javne skupne zadovoljštine božanskom Spasitelju, toliko za naše uvrede i nemarnosti, koliko za one čitavoga svijeta. No to nije dosta. Treba da mi vazda dajemo Gospodinu zadovoljštinu za grijehe i nemarnosti naše te čitavoga svijeta. No kako to? Što znači dati zadovoljštinu Gospodinu? Zadovoljiti Gospodinu za uvrede, što ih odasvud prima. Znači žaliti svim srcem takvo nezahvalno postupanje sa strane ljudi. Nije ni to dosta. Znači osuđivati teške povrede, nanesene Njegovom svetom zakonu. Nije ni to sve. Znači nastojati svim silama, da se umanje takve uvrede i uspostavi kod ljudi sveto Božje kraljevstvo. Na to smo svi dužni da težimo, a ne samo da se tužimo i beskorisno jadikujemo nad o-

pakošću današnjega svijeta. Lijepo veli sv. Augustin: „Tužite se na zloću današnjih vremena. Nastojte svi, da budete bolji, i vremena će biti bolja.“ I u tom pogledu imademo sigurni nepogrješivi kažiput. To su sveta spasonosna načela, što nam ih je božanski Spasitelj dao. I danas vrijedi ona riječ Apostola: „Nema drugoga imena, u kojemu se možemo spasiti, do imena Isusova“. U Isusovim božanskim naukama leži spas pojedinaca, obitelji, država i čitavoga ljudstva. A, što je glavno, Isus nam je u čitavom svom nauku ne samo jednostavni učenjak, koji iznosi teorije, nego On je i naš pomoćnik, da uzmognemo vršiti u praksi Njegove nauke. On je za nas ne samo istina, nego pravi put i život, i to na osobiti način po Presv. Euharistiji. Euharistijski Spasitelj je naš vrhovni naučitelj, Euhar. Isus je naš sigurni uzor, Euhar. Isus je naša snaga i život.

Premili vjernici! Vjerno slijedimo Euharistijskog Isusa i uprimo sve sile,

Djevicu Mariju, neka se vrata zajedničkom Ocu, koji je u osobi Pape Celestina pred petnaest stoljeća u divnoj slozi duša i srdaca proglasio najstariji privilegij Djevice: božansko materinstvo. Tako bi trijumf Majke Božje bio potpun. „Dao Bog — kliče sv. Otac — da bih čim prije mogao navijestiti veseli dan, kad će Djevica i Majka Božja, koju je naš predšasnik Siksto III. dao naslikati u mozaik i koju smo sliku mi dali obnoviti u izvornom obliku, vidjeti, kako su se sinovi, od Nas rastavljeni, vratili, da je skupa s Nama časte jednom dušom i jednom vjerom. To nam je najviša želja.“

Da ostavi trajan spomen ovoga Gospinog jubileja, ustanovljuje sv. Otac za čitavu Crkvu oficij i Misu Materinstva Marije, kako to na kraju ove enciklike oglašuje.

Samopomoć španjolskih katolika

Španjolski episkopat zajedničkim pismom obratio se vjernicima, da ih upozori na novi položaj Crkve, u kojem će se ona naći, kad joj država s novom godinom uskrati svaki novčani doprinos za uzdržavanje svećenstva i službu Božju, što je svaka uređena

POBOŽNOST SV. ANTUNA. U utorak 12. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

da se umanje uvrede Njegovom božanskom Srcu, da se opet uspostavi sveto kraljevstvo Isusovo u srcu pojedinaca i u čitavom ljudskom društvu, jer je jedino u tome sreća i zadovoljstvo pojedinca, sreća i spas čitavoga ljudskog društva. Pogledamo li oko sebe, što opažamo? Nemir i nezadovoljstvo vlada u srcima pojedinaca, drmaju se temelji kršćanske obitelji, koleba se čitava ljudska zajednica. A zašto? Na to nam odgovara nadahnuti prorok staroga zakona govoreći puku izraelskom: „Scito et animadvertite, quam durum et amarum est reliquisse Deum tuum! - Znaj i promisli, kako ti je gorko i teško, što si ostavio Gospodina Boga tvoga!“ To je oćutio židovski narod. To osjeća i današnji uvjereni svijet. I zato se čuju sve češće glasovi: Natrag k Isusu, natrag katoličkoj Crkvi, natrag svetim kršćanskim načelima, koja jedina mogu donijeti spasenje čovječanstvu. Lijepo veli čuveni španjolski parlamentarac Donoso Cortes:

Tko bi mogao i htio pripomoći karitativnoj akciji za bolesne i siromašne redovitim prilogom, izvanrednom novčanom pripomoći, darom u novcu ili naravi (odijelu i živežnim namirnicama) i legatom, ili bi u stanovite dane ili dnevno primio na hranu siromaha, neka to javi pismeno ili usmeno našim gradskim Župskim Uredima (sv. Jakova za Grad, Gospe Van Grada za Varoš, sv. Križa za Dolac) te članovima odbora vlč. don Josi Felicinoviću, trgovcu Anti Zaninoviću i don Anti Radiću, sa tačnom naznakom ulice i stana.

država po pravu dužna da dade Crkvi radi dobara, koja su joj u prošlim vremenima bila oduzeta a i u znak priznanja za dobrotvorni čudoredni i socijalni rad svećenstva za podignuće i civilizaciju naroda.

Sada, kada je država to nepravедno uskratila Crkvi u Španjolskoj, socijalna je dužnost vjernika prema svojoj Crkvi, koju oni moraju ljubiti još jače sada, kada je progonjena, da joj pomognu, da može i dalje vršiti svoj visoki i uzvišeni poziv. U tu svrhu treba prije nove godine stvoriti novu upravnu crkvenu organizaciju, te će se jedan put na mjesec sabirati novac od naroda po svim crkvama, da se mogu dalje uzdržavati župnici, sjemeništa i crkve.

„Kršćanstvo je donijelo pravu civilizaciju ljudskom rodu, potom sreću i zadovoljstvo na tri načina: Proglasilo je novi zakon ljubavi, ljubavi prema Bogu i iskrenjemu; proglasilo je svetost i nerazrješivost ženidbe, koju je podiglo na sakrament; proglasilo je nepovredivost auktoriteta i vlasti te zaslužnost posluha i tim spasilo čovječanstvo.“ — A bivši predsjednik francuske republike Gaston Doumergue, inače protestant, rekao je u veljači 1929. novom pariškom nadbiskupu kardinalu Verdieru slijedeće važne riječi: „Mi cijenimo sve moralne sile u našem narodu, a zastalno najjača je moralna sila kod francuskoga naroda katolicizam, pa računamo na vašu potporu u današnjim teškim vremenima boljševiziranog ambijenta“. Jedan pak aktivni francuski ministar rekao je istom kardinalu nedavno ovo: „Bez katolicizma upali bismo brzo ne samo u barbarsko, nego u živinsko stanje!“

Premili kršćani! Zahvalimo dakle

Nagradni natječaj

Da se što više proširi naš „Katolik“, a i da nagradimo prijatelje, koji su za to najzaslužniji, odlučili smo podijeliti ove nagrade:

1. Svi oni naši prijatelji, koji nam do 31. siječnja t. g. nađu 5 novih pretplatnika i za njih odmah uplate svu pretplatu za g. 1932., dobiće na dar lijepi „Misijski Kalendar“ za g. 1932.

2. Onima, koji nam uz iste uvjete nađu 10 novih pretplatnika, darovaćemo molitvenik „Iskrice svetotajstvenom Isusu“ ili knjigu „Lurd“.

3. Oni, koji nam uz iste uvjete nađu 15 novih pretplatnika, kao nagradu dobiće najnovije izdanje „Ispovijesti“ sv. Augustina

4. Napokon sve one, koji nam uz iste uvjete nađu 20 novih pretplatnika, nagradimo sa hrvatskim izdanjem „Rimskog Misala“

Sve nagrađene osobe dobiće suviše besplatno „Katolik“ u god. 1932. Onaj pak, koji nam nađe najviše novih pretplatnika, dobiva još k tomu jedan vrlo lijepi dar.

Na posao dakle, prijatelji! Proširite naš „Katolik“!

TJEDNI SAT KLANJANJA. U četvrtak 14. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počće u 5 sati uvečer.

iz svega srca danas i vazda Božu Ocu, što nam je poslao jedinorodenoga svog Sina za naše otkupljenje. Zahvalimo našem dobrom Spasitelju, što je htio dobrovoljno doći na svijet za naše spasenje; što nam je iza svog odlaska u nebo ostavio nepogrješivu Učiteljicu sv. katoličku Crkvu sa Vrhovnim Pastirom sv. Ocem Papom, koji nepogrješivo čuva čisti poklad naše sv. vjere; što nam je ostavio nepresušive izvore milosti za našu slabost, sv. sakramente; osobito pak, što nam je ostavio svagdanji nebeski kruh, manu nebesku, kruh jakih, Presv. Euharistiju, eda uzmognemo lako vršiti sveti Božji zakon. Zahvalimo za sve to Gospodinu, Ocu, Sinu i Duhu Svetomu, te svečano obećajmo danas, da ćemo vazda ostati vjerni sv. katoličkoj Crkvi, našoj predbrojoj duhovnoj Majci. Onda će se obistiniti i na nama ono obećanje sv. Pisma: „Blažen narod, koji drži Boga za svoga Gospodina! - Beatus populus, cuius Dominus Deus eius!“

Iz katoličkoga Šibenika

BLAGDAN SV. OBITELJI. U prvu nedjelju iza Bogojavljenja 10. t. mj. Crkva slavi blagdan sv. Obitelji. Tom svetkovinom stavlja se kršćanskim porodicama pred oči divan primjer i uzor, svetu obitelj: Isusa, Mariju i Josipa. Što svijet više nastoji, da razori kršćansku obitelj i da rastrga one svete veze, koje ju povezuju, to će kršćanski ocevi, majke i djeca više nastojati, da od svoje kuće učine mali Nazaret.

NAPREDAK PUČANSTVA U ŠIBENIKU. U varoškoj župi (zajedno sa Bilicama i Du-bravom):

God.	rođeni	umrli	vjenčani
1930.	336	181	113
1931.	361	217	90
U gradskoj župi sv. Jakova:			
1930.	58	56	35
1931.	65	47	37
U dolačkoj župi sv. Križa:			
1930.	33	16	7
1931.	27	29	12

DUHOVNE VJEŽBE SJEMENIŠTARACA. Od 27. uvečer do 31. pr. mj. ujutro naši sjemeništarci obavili su duhovne vježbe pod vodstvom mp. o. M. Hormana D. I. U četvrtak je sam preuzv. biskup očitao sv. Misu u crkvi zavoda te svim sjemeništarcima podijelio sv. pričest, devetoricu krizmao i petoricu obukao u kleričko odijelo. Tom prilikom preuzv. biskup upravio je svojim dragim sjemeništarcima nekoliko očinskih riječi, za koje smo stalni, da su ih oni primili k srcu, pak da će uroditi najboljim plodom. Bilo u što dobrih časa!

BOŽIČNICA „ZORE“. Kao što je činilo svake godine, tako je i ove o Božiću katoličko gospojinsko društvo „Zora“ našim gradskim siromasima priredilo lijepu božićnicu. S tom razlikom, da je ove godine, radi veće potrebe i nevolje, podijelilo mnogo više pripomoći negoli drugih godina. Tako je ove godine mnogim siromašnim obiteljima podijelilo novčanu pripomoć od Din 50, a nekim potrebnijim i od Din 100. Nekima je dalo razne rubenine, odjeće i obuće. Zaklonjenike „Uboškoga Doma“ obradovale su voćem, slatkišima i kolačima. Društvo je sve to dalo iz svojih sredstava, a i među članicama su se u tu svrhu sakupljali milodari.

BOŽIČNICA KRIŽARICA. I naše Križarice su ove godine, i ako među prvima najaktivnije sudjeluju skupa s ostalim katoličkim društvima u općoj katoličkoj karitativnoj akciji, priredile

Novo otvorena mljekarna ZDRAVLJAK Mliječni buffet

u Šibeniku u ulici Kr. Tomislava br. 47.
kod crkve sv. Jakova

Preporuča svježe kravlje punomasno mlijeko, sve vrste vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Vanjske narudžbe obavlja brzo i solidno.

još posebnu božićnicu našoj gradskoj sirotinji. Među svojim članicama i Malim Križaricama, osobito onim najmlađima, organizovale su, da svoje slatkiše, voće i igračke žrtvuju i njima o Božiću obraduju toliku siromašnu dječicu. I sakupilo se dosta voća, slatkiša i igračaka te se tim podarilo kakvih 20 siromašnih obitelji s mnogo djece. Ovakva božićnica Križarica je vrlo pohvalna, jer su one i njihove Male Križarice od svojih usta otkidale, da tim obraduju braću i sestre, koje stradaju.

SAT KLANJANJA U CRKVI SV. FRANE. Svim članicama društva „Zora“, svim Križaricama i Malim Križaricama te svim prijateljima Krista Spasitelja u presv. oltarskom Sakramentu daje se na znanje, da će se u nedjelju 10. t. mj. od 4—5 sati popodne u crkvi sv. Frane održati sat klanjanja s propovijedu i ostalim običnim pobožnostima.

ZAJEDNIČKA PRIČEST KRIŽARICA. Sve Križarice skupa sa Malim Križaricama imaju zajedničku pričest u nedjelju 10. t. mj. u 7 sati ujutro u crkvi sv. Ivana.

ZABAVA HKNSAVEZA. Okružje HKNSaveza priređuje u nedjelju 10. t. mj. u dvorani Katoličkoga Doma popodne u 2 sata za djecu, a uvečer u 6.30 sati za starije zabavu s dvije predstave, proslavom i nekoliko deklamacija. Čista dobit zabave ide u korist siromašna grada Šibenika. Na večernju zabavu neće se puštati djeca.

OBNOVITE PRETPLATU. Sve svoje stare pretplatnike molimo, da nam ostanu vjerni i u novoj godini te što prije obнове svoju pretplatu. Pretplata za čitavu god. 1932. iznosi samih Din. 30. Pretplatnici iz Šibenika mogu je uplatiti na blagajni Zadr. Gosp. Banke ili u Biskupskoj Kuriji.

Dobre knjige

ANDRIĆ DR JOS.: U KRISTOVOJ DOMOVINI, putopis s prvoga hrvatskog hodočašća u Sv. Zemlju, što ga je ljetos onamo poveo putni

odio Društva sv. Jeronima. Raznolikost i živost sadržaja najbolje će pokazati pregled poglavlja i članaka knjige, koji se nižu ovako: I. *Preko četiri mora.* 1. Zbogom, Evropo! 2. Stari i novi zavjet na putu. 3. Od Istre do Cipra. 4. Na otoku davne kršćanske slave. 5. Od Cipra do Jafe. II. *Na pragu Svete Zemlje.* 1. U gradu proroka Jone. 2. Novo palestinsko židovsko središte. 3. Od Jafe do Arimateje. 4. Kroz Judejsko gorje. III. *U Jeruzolimu.* 1. Ulaz. 2. Prvi časovi. 3. Prvi pohod na Božji grob. 4. Opet u Hramu Božjemu. 5. Na mjestu Salomonova hrama. 6. Na mjestu rođenja Marijina. 7. Na brdu kralja Davida. 8. Na grobu Majke Božje. 9. Na Maslinskoj gori. 10. Tragom križnoga puta. 11. Plač za izgubljenom prošlošću. 12. Oko zidina i kroz ulice Jeruzolima. IV. *Okolo po Judeji.* 1. Tragom pohoda Marijina. 2. Tragom betlehemske zvijezde. 3. Tragom milosrdnoga Samaritana. 4. U gradu divnih paoma. V. *Po Galileji.* Od Jerusolima do Tabora. 2. Na brdu preobraženja Kristova. 3. U gradu sv. Obitelji. 4. Prema Kristovom jezeru. 5. Na brdu proroka Ilije. VI. *Povratak.* 1. Oproštaj od Svete Zemlje. 2. Opet na Cipru. 3. Od Cipra do Zagreba. — U ovom je putopisu oživljena biblijska povijest i život Isusov, jer se sve to zorno veže uz prolaženje sv. Zemljom, a novost je za našu putopisnu literaturu, što je autor imao u ruci i fotografsku kameru, pa je svoje pripovijedanje bogato ilustrirao. Knjiga je čitka, a bit će dobar vodič i za naredna putovanja u Sv. Zemlju, koja i opet vodi putni odio Društva sv. Jeronima. — Cijena knjizi jest Din 15 (uvez. Din 25). Izašla je među najnovijim izdanjima Društva sv. Jeronima, pa ako se nabavi u seriji dobiva se znatan popust (osam knjiga za 40 dinara, a to su: Kalendar Danica za 1932., Šaričeve: Zlatne legende, Kršćanski nauk, Svoji na svome (ulomak hrv. povijesti), Deželićev roman: Petar Krešimir, Ujevićeva: Hrvatska književnost, Magjerove pripovijesti: Mihočice i Valpovčice i Andrićeva: U Kristovoj domovini).

je su najbolje i najjeftinije
TVORNIČKO SKLADIŠTE ŠIBENIK
Ulica kralja Tomislava

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik voštarski majstor i diplomirani pčelar

Israđujem: sve vrste svijeća, duplra, uskrasnih stojnica (cerea) sa svim uresnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Prerađujem: prema želji sve vrste svijeća iz voštanih ulomaka i okapina. — Uz najpovoljnije cijene.

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je vanredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Kupujem: sve vrste voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Počasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

„KATOLIN“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOŠO FELICINOVIC, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Fučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić